

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 42C/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118210789
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7118210789.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD. vo veci žalobkyne: W. Š., C.. XX.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, XXX XX I., právne zastúpená JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou so sídlom Štúrova 22, 040 01 Košice proti žalovaným: X. R. M. O.A., I.O., O. O. N. X, XXX XX I., X. M. O. L. O..U..L., Y.: XX XXX XXX, O. O. B. X, XXX XX S., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 21.9.2018 domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uloží povinnosť až do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017 zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam parc. CKN Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, stavba - garáž súp. č. XXXX na parc. CKN č. XXXX/X, stavba - dom súp. č. XXXX na parc. CKN č. XXXX/X v prospech Y.. B. Š., rod. Š., C.. X.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, I., vzniknutého na základe Rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 20.9.2017 v.z. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX, vedenom pre okres I. Y., obec I. - O., katastrálne územie O. B.. Ďalej sa žalobkyňa domáhala uložiť žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zapísaného na LV č. XXXX, vedeného pre okres I. Y., L. I.- O., katastrálne územie O. B., vzniknutého na základe Rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: XXXXXXXX so sídlom Mlynské Nivy 1, 829,90 Bratislava. Zároveň žiadala, aby jej súd priznal právo na náhradu trov konania.

2. Konajúci súd Uznesením č.k. 42C/59/2018-105 zo dňa 10.10.2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznal.

3. Uznesením Krajský súd v Košiciach sp. zn. XCo/XXX/XXXX z 13.12.2018 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu a opätovne rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby bolo z odôvodnenia zjavné, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a to aj vo väzbe na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, do právoplatnosti skončenia ktorého žalobkyňa žiada nariadiť ňou navrhované neodkladné opatrenie tak voči žalovanému v 1. rade ako i voči žalovanému v 2. rade, ako aj či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), a v tejto súvislosti najmä, ktorá konkrétna peňažná pohľadávka, zabezpečená záložným právom k označeným nehnuteľnostiam na T. Č.. XXXX, kat. úz. O. B.K., sa uspokojuje v rámci žalobkyňou tvrdenej dobrovoľnej dražby, výkonom záložného práva ktorého veriteľa - či pohľadávka úpadcu voči žalobkyni z titulu dohody o vyporiadaní

BSM schválenej uznesením Okresného súdu I. - L. z 27.4.2017 sp.zn. 14Pc/39/2016, právoplatným dňa 19.6.2017 (zabezpečená záložným právom zriadeným na základe zmluvy o zriadení záložného práva k označeným nehnuteľnostiam v prospech Y. B. Š., U. Š., C. X.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, I., vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 20.9.2017 A..H.. XXXX/XX, zapísané na T. Č.. XXXX, vedenom pre okres I. Y., obec I. - O., katastrálne územie O. B.) alebo pohľadávka VÚB, a.s. z titulu úverovej zmluvy uzavretej so žalobkyňou a jej manželom (úpadcom) a bankou, zabezpečená záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2006 v.z. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: 31320155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829,90 Bratislava, a či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti). Splnenie všetkých základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotiť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a osobitne vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, s prihliadnutím na reálne okolnosti posudzovaného právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov a vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciou žalobkyne v priebehu prvoinštančného i odvolacieho konania a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

4. V záujme zistenia (či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktorá odôvodňuje potrebu neodkladnej úpravy pomerom, a to vo väzbe na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017), si súd vyžiadala na nahliadnutie spis Okresného súdu Košice I 32Cbi/23/2013.

5. V záujme jednoznačného zistenia, ktorá konkrétna peňažná pohľadávka, zabezpečená záložným právom k označeným nehnuteľnostiam na T. Č.. XXXX je predmetom konkrétnej dražby, súd dotazoval správcu a dražobníka.

6. V návrhu na vydanie neodkladného opatrenia žalobkyňa k dôvodom podania návrhu uviedla, že je vlastníčkou rodinného domu a pozemkov zapísaných na T. Č.. XXXX, pričom na T. Č.. XXXX viaznu dve záložné práva, a to:

- na základe Rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2006 A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s.

- na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorenej so žalovaným v 1. rade ako správcom, vzniknutého na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 20.9.2017, v.z. XXXX/XX.

Dražba predmetných nehnuteľností je plánovaná na deň 26.9.2018.

Podľa žalobkyne vyššie uvedené záložné práva, o výkon ktorých môže byť žalovanými vykonávaná dražba, vznikli ako spotrebiteľské zmluvy, keďže obe z nich uzatvárala ako nepodnikateľ so subjektom, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že:

1. - dražba je vykonávaná na základe neplatnej zmluvy, keďže táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o vykonaní dražby (dôvod dražby) a vyhlásenie o možnosti dražiť neobsahuje údaje o pohľadávke, pre ktorú sa dražba vykonáva. Takéto údaje spis dražobníka neobsahuje,

2. - záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech žalovaného v 1. rade z dôvodu zabezpečenia úhrady vyrovnávacieho podielu po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 240.000,- EUR neexistuje, keďže pohľadávka zanikla započítaním,

3. - záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech Všeobecnej úverovej banky a.s. nie je možné vykonať, keďže navrhovateľom dražby je žalovaný v 1. rade, ktorý nie je oprávnený dať vyhlásenie o možnosti dražiť, keďže tento majetok zapísal do súpisu majetku nezákonne.

K bodu 1. uviedla, že dňa 21.9.2018 jej bolo doručené oznámenie o opakovanej dražbe, ktorá sa má konať 26.9.2018. Prvé kolo dražby sa konalo dňa 22.8.2018, avšak hoci boli na dražbe prítomné viaceré osoby, nikto nezložil dražobnú zábezpeku. Uviedla, že napriek jej snahe zistiť od dražobníka, o vymoženie ktorej zabezpečenej pohľadávky a v akej výške sa výkon dražby týka, dražobník jej doposiaľ túto informáciu neposkytol, na jej písomné podania nereaguje. Keďže sa minulý týždeň dozvedela, že ako vlastník predmetu dražby má právo nahliadnuť do spisu a dražobník sídli až v Bratislave, splnomocnila na tento úkon tretiu osobu, ktorá bola dňa 21.9.2018 nahliadnuť do spisu za účelom zistenia pohľadávky, pre ktorú je dražba realizovaná. Splnomocnenec po nahliadnutí skonštatoval, že v spise sa nenachádza návrh na vykonanie dražby, pričom navrhovateľka túto skutočnosť konzultovala so zamestnancom dražobníka, ktorý jej uviedol, že dražba sa nevykonáva na návrh, ale na základe záväzného pokynu veriteľského orgánu, ktorý vraj nie je súčasťou spisu, preto ho odmietol dať k nahliadnutiu splnomocnencovi. Splnomocnenec preto zo spisu získal iba Zmluvu o vykonaní dražby,

Zmluvu o vykonaní opakovanej dražby a Vyhlásenie navrhovateľa dražby o možnosti dražiť. O akú pohľadávku v súvislosti s dražbou nehnuteľnosti ide, nebolo podľa navrhovateľky možné zo spisu zistiť, a hoci sa dražba vykonáva na základe záložného práva, nevie o výkon ktorého z vyššie uvedených dvoch (prípadne o výkon oboch) sa jedná. Zmluva o výkone dražby neobsahuje dôvod dražby, a to aj napriek tomu, že ide o podstatnú náležitosť takejto zmluvy.

Obdobne vo vyhlásení navrhovateľa dražby nie je údaj o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Znemožnenie prístupu k informácii o uspokojenie ktorej pohľadávky a v akej výške sa vedie dražba jej bráni v možnosti rozhodnúť sa napriek všetkému dlh splatiť, v čoho dôsledku by dražobník od dražby upustil.

Ďalej uviedla, že pohľadávka 240.000,- EUR, ktorú si žalovaný v 1. rade zabezpečil zriadením záložného práva vznikla ako výsledok dohody o vyporiadaní BSM medzi navrhovateľkou a jej manželom, na majetok ktorého bol vyhlásený na jeho návrh konkurz. Žalovaný v 1. rade bol ustanovený do funkcie správcu. Návrh na vyporiadanie BSM podala navrhovateľka z dôvodu viacerých exekúcií, ktoré mal manžel po tom, ako súd zrušil ich BSM počas manželstva. Pre účely konania o vyporiadanie BSM dal jej manžel vyhotoviť znalecký posudok, v ktorom bola stanovená hodnota ich nehnuteľného majetku na sumu 680.000,- EUR. Päť dní po začatí konania o vyporiadanie BSM podal manžel návrh na vyhlásenie konkurzu. O skutočnosti, že manžel chce podať návrh na konkurz, navrhovateľka nevedela. Z uvedeného dôvodu sa konanie viedlo so žalovaným v 1. rade ako správcom. Deň pred pojednávaním súdu jej žalovaný v 1. rade doručil dohodu o vyporiadaní. Pred pojednávaním jej žalovaný v 1. rade predložil zmluvu o zriadení záložného práva a žiadal jej podpísanie u notára ešte pred pojednávaním. Až neskôr zistila, že žalovaný v 1. rade jej zakázal v zmluve nakladať s majetkom bez jeho súhlasu, a to aj zápisom majetku do súpisu majetku v konkurze.

Potom ako navrhovateľka oslovila advokátku, tá vec preskúmala a zistila, že v deň pojednávania, na ktorom bol schválený súdny zmier ohľadom BSM, zverejnil žalovaný v 1. rade súpis majetku všeobecnej podstaty v hodnote majetku 551.404,58 EUR. O tomto majetku navrhovateľka nemala vedomosť, nebol predmetom vyporiadania, hoci ho manžel nadobudol počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Žalovaný v 1. rade vedomosť o ňom mal, keďže zoznam majetku bol prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Ďalej navrhovateľka poukázala, že úmyselné zatajenie majetku zo strany žalovaného v 1. rade vyplýva z toho, že podľa zákona je správca povinný zverejniť súpis majetku do 60 dní (§ 76 ods. 2 ZoKR), pričom súpis všeobecnej aj oddelenej podstaty je povinný zverejniť naraz (§35 vyhlášky MSSR č. 665/2004 Z.z.). Dodala, že ak by žalovaný v 1. rade nebol v konaní o vyporiadanie BSM zatajil majetok, ktorý dňa 27.4.2017 zverejnil v Obchodnom vestníku, tento majetok mohol byť v rámci súdneho konania sp. zn. 14Pc/39/2016 a voči navrhovateľke by nikdy nevznikla pohľadávka vo výške 240.000,- EUR z titulu dorovnaní podielov. Po zistení novoobjaveného majetku patriaceho do BSM si uplatnila nárok na jednu polovicu tohto majetku a započítala ju s pohľadávkou na vyporiadací podiel vo výške 240.000,- EUR, v dôsledku čoho táto pohľadávka zabezpečená záložným právom zanikla. So zánikom pohľadávky podľa jej názoru zaniklo aj záložné právo. Preto výkon záložného práva dražbou ohľadom tejto pohľadávky je nezákonný.

K bodu 3. uviedla, že keďže po vyporiadaní BSM nehnuteľnosť nepatrila úpadcovi, vzťahoval sa naň režim majetku tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu. Žalovaný v 1. rade ho mohol do súpisu opakovane zapísať len za predpokladu dodržania postupu podľa § 79 ZoKR. Žalovaný v 1. rade jej doručil výzvu podľa § 79 ods. 1 ZoKR až koncom decembra 2017, preto 30 dňová lehota na zaplatenie mohla uplynúť až začiatkom januára 2018, ide o výzvu z 11.12.2017, označenú ako opakovaná. Pokiaľ by jej žalovaný v 1. rade výzvu riadne doručil, nemal by jej dôvod doručovať opakovanú výzvu.

K okolnostiam ocenenia jej majetku uviedla, že výzva na sprístupnenie jej bola doručená v deň, keď znalec poverený žalovaným v 2. rade naplánoval ohliadku, avšak až podvečer. Navrhovateľka pritom zásielku prevzala v odbernej lehote, pred jej uplynutím. Poukázala na § 12 ods. 1 a 2 zákona 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, kde lehota podľa povahy dražby je spravidla 3 týždne. Písomne kontaktovala žalovaného v 2. rade ohľadne dojednaní nového termínu, žalovaný v 2. rade však nereagoval. Následne jej bol doručený znalecký posudok č. 139/2018 zo dňa 29.6.2018 vyhotovený Y. M. W., ktorý stanovoval hodnotu jej majetku na sumu 514.000,- EUR a z ktorého vyplýva, že z dôvodu nesprístupnenia predmetu dražby znalec vyhotovil posudok na základe podkladov predložených zadávateľom a podkladom na vyhotovenie posudku bol posudok 55/2018 vyhotovený Ing. B. A.. Navrhovateľka uviedla, že ide o ocenenie nehnuteľnosti v sume o 166.000,- EUR nižšie v porovnaní so znaleckým posudkom z roku 2016 vyhotoveným pre účely BSM. Takéto ocenenie namietala u dražobníka aj písomne, pričom dražobník doposiaľ na jej námietku nereagoval.

Ako to vyplýva zo zmluvy o vykonaní opakovanej dražby, podľa jej názoru celé konanie smeruje k speňaženiu jej majetku až na sumu 385.500,- EUR, čo zodpovedá polovici hodnoty majetku, ktorá bola východiskom pre vznik pohľadávky voči nej na vyporiadací podiel na majetku patriaceho do BSM.

K otázke naliehavého právneho záujmu poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 24Co/101/2017 zo dňa 11.7.2017.

K bodu 2. uviedla, že dražba sa koná na základe neplatnej zmluvy (nie je zrejmé o vymoženie akej pohľadávky, v akej výške je vykonávaná), navrhovateľ dražby nezískal oprávnenie speňažovať jej majetok platne, keďže vo vzťahu k pohľadávke vo výške 240.000,- EUR z titulu vyporiadanie BSM v konaní o BSM zatajil jej ďalší majetok. Táto pohľadávka zanikla započítaním. O určenie pravosti pohľadávky z titulu vyporiadania BSM navrhovateľka vedie konanie 32Cbi/23/2017, keďže žalovaný v 1. rade pohľadávku navrhovateľky poprel z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patrí do BSM.

Navrhovateľka záverom uviedla, že si je vedomá existencie pohľadávky VÚB, a.s., ktorú aj chce zaplatiť, avšak je jej v tom bránené žalovaným v 1. rade, keď už samotnou záložnou zmluvou a následne zapísaním majetku do súpisu jej žalovaný v 1. rade bráni s majetkom nakladať, preto nemôže majetok speňažiť sama za reálnu trhovú cenu, a to aj s poukazom na výrazné podhodnotenie jej majetku v procese dražby.

Podľa žalobkyne vydražením nehnuteľnosti prejde na vydražiteľa vlastnícke právo, čím bude navrhovateľka nezákonne zbavená vlastníctva a dôjde k zásahu do jej práva na ochranu obydlia a práva jej syna. Keďže sama má záujem dlh splatiť, čo jej však žalovaný v 1. rade systematicky znemožňuje, preto sa domnieva, že sa nejedná o nevyhnutné a primerané opatrenie, ak sa uskutoční výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe.

7. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení predložila nasledujúce listinné dôkazy: Oznámenie dražobníka o opakovanej dražbe so sprievodným listom z 31.8.2018, doručienka, ktorou preukazuje navrhovateľka doručenie Oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe dňa 21.9.2018, Výzva na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenie predmetu dražby z 6.6.2018, Podanie zo dňa 13.7.2018 s názvom Vec: Odpoveď na výzvu zo dňa 6.6.2018, Podanie z 1.8.2018 s názvom Vec: Námietka nezákonnosti dražby naplánovanej na dňa 22.8.2018, Námietka proti znaleckému posudku č. 139/2018 zo dňa 28.6.2018 vyhotovenom Y. M. W., Fotokópia prvej, druhej a poslednej strany znaleckého posudku č. 139/2018 vyhotoveného znalcom Ing. Pavelom Jurkom z 29.6.2018, fotokópia prvej a poslednej strany znaleckého posudku č. 168/2016 z 14.12.2016, listina s názvom Porovnanie VŠH majetku určenej znaleckými posudkami (zmena hodnoty nehnuteľného majetku za cca 1 rok), Vyhlásenie navrhovateľa dražby o spôsobilosti predmetu dražby z 5.6.2018, Zmluva o vykonaní dražby z 5.6.2018, Zmluva o vykonaní opakovanej dražby z 27.8.2018, Sobášny list z 26.6.2000, Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z 27.4.2017, Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k.: 14Pc/39/2016 z 27.4.2017, výstupy z registra úpadcov, Obchodný vestník 13/2017 z 19.1.2017, Obchodný vestník 59/2017 z 24.3.2017, Obchodný vestník 81/2017 z 27.4.2017, Obchodný vestník 215/2017 z 10.11.2017, Opakovaná výzva na úhradu pohľadávky z 11.12.2017, Podanie zo dňa 18.10.2017 s názvom I. Späťvzatie návrhu na uzavretie dodatku k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu a jeho manželky, II. Uplatnenie pohľadávky proti podstate, III. Oznámenie o zániku pohľadávky započítaním, IV. Výzva na bezodkladnú výmaz záložného práva, žaloba o určenie pohľadávky proti podstate popretej správcom z 9.11.2017, žiadosť o vykonanie dohľadu nad činnosťou správcu konkurznej podstaty pre podozrenie z úmyselného konania smerujúceho k nezákonnému zbaveniu majetku slúžiaceho ako obydlie z 16.7.2018.

8. Žalobkyňa návrh na vydanie neodkladného opatrenia následne doplnila v podaní zo dňa 24.9.2018 s názvom Doplnenie podania o niektoré podstatné ustanovenia dotknutých právnych predpisov, judikatúru a prehľadný zoznam majetku BSM, ktorý nebol predmetom vyporiadania dohodou schválenou súdnym zmerom. Konkrétne citovala ust. § 16 ods. 3, § 7 ods. 2, § 12 ods. 1 a 2 zákona 527/2002 Z.z., § 8 zákona 8/2005 Z.z. o správcach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 149 ods. 4, 5, 151md ods. 1 písm. a), 580, 581 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 54, 67, 79 zákona 7/2005 Z.z., Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/168/2005, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 9Co/328/2016, Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 22Cdo 264/2001 a iné.

9. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 a 2 písm. d) CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa § 329 ods. 1, 2 a 3 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

12. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu, ako aj osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru. Vzhľadom na skutočnosť, že súd rozhoduje o návrhu v krátkej lehote a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je základným determinantom obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Civilný sporový poriadok výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí aj s vecnou legitimitáciou. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ teda musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti teda musí žalobca ako navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

13. Podľa ust. § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

14. Podľa ust. § 151b ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

15. Podľa ust. § 151e ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len "register záložných práv") zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

16. Podľa ust. § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

17. Z ust. § 151mb ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo, pričom príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

18. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

19. Záložné právo je právny inštitút, slúžiaci na zabezpečenie pohľadávky veriteľa. Právny základ pre vznik záložného práva a výkon tohto práva je upravený v ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č.527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákona o dobrovoľných dražbách), predmetom dražby môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, ktorá je prevoditeľná, súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, ak bolo navrhnuté ich vydraženie a ak splňajú podmienky ustanovené týmto zákonom.

21. Podľa § 3 ods. 9 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, navrhovateľ, ktorý nie je záložným veriteľom, nemôže bez súhlasu záložného veriteľa navrhnúť dražbu predmetu dražby, ku ktorému bolo zriadené záložné právo.

22. Podľa § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, navrhovateľom dražby je vlastníkom predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona (odkaz na zákon 7/2005 Z.z.). Navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3).

23. Podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona, dražobník zaistí ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby. Ak ide o nehnuteľnosť, podnik, jeho časť alebo o kultúrnu pamiatku alebo ak je vlastníkom predmetu dražby územný samosprávny celok alebo orgán štátnej správy, musí byť cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom, ktorý nesmie byť v deň konania dražby starší ako šesť mesiacov. Znalec ohodnotí aj závady, ktoré v dôsledku prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú, a upraví príslušným spôsobom odhad ceny.

24. Podľa § 17 ods. 2,3,5 písm. a) citovaného zákona, oznámenie o dražbe uverejní dražobník v registri dražieb najmenej 15 dní pred otvorením dražby, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak je predmetom dražby byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho organizačná zložka alebo ak najnižšie podanie presiahne 16.550,- EUR, uverejní dražobník oznámenie o dražbe v registri dražieb najmenej 30 dní pred začatím dražby. Oznámenie o dražbe dražobník bez zbytočného odkladu zašle aj ministerstvu na zverejnenie v Obchodnom vestníku. V lehotách ustanovených v odsekoch 2 až 4 zašle dražobník oznámenie o dražbe navrhovateľovi dražby, dlžníkovi záložného veriteľa, vlastníkovi predmetu dražby, ak nie je totožný s dlžníkom záložného veriteľa.

25. Podľa § 21 ods. 2 a 4 citovaného zákona, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastníkom predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23). Účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby podľa odseku 2 sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastníkom a dotknutá osoba podľa odseku 2.

26. Osobitným predpisom k zákonu o dobrovoľných dražbách je zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ZoKR), kde podľa § 92 ods. 1 písm. b) ZoKR, správca môže na účely speňaženia majetku poveriť predajom majetku dražobníka (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách).

27. Podľa § 83 ods. 1 písm. a) a b) ZoKR, príslušný orgán (podľa § 82 ods. 1 a 2 ZoKR) je oprávnený uložiť správcovi záväzný pokyn, ako postupovať, ak a) ide o speňaženie majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu; veriteľský výbor môže určiť, kedy sa záväzný pokyn nevyžaduje, b) speňaženie majetku tvoriaceho oddelenú podstatu.

28. Podľa § 92 ods. 6 ZoKR, ak správca speňažuje majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, môže speňažiť nehnuteľnosť podliehajúcu konkurzu len dražbou; tým nie je dotknuté ustanovenie § 93 ods. 1. Na dražbu organizovanú správcom sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách), oznámenia súvisiace s dražbou správca zverejňuje v Obchodnom vestníku.

29. Podľa § 93 ods. 2 ZoKR, speňažením majetku zanikajú všetky zabezpečovacie práva okrem zabezpečovacieho práva k majetku tretej osoby, ktoré je v skoršom poradí ako zabezpečovacie právo, ktoré zabezpečuje záväzok úpadcu.

30. Podľa § 94 ZoKR, zabezpečená pohľadávka zabezpečeného veriteľa sa v zistenom rozsahu uspokojí z výťažku speňaženia majetku tvoriaceho oddelenú podstatu zabezpečeného veriteľa, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti oddelenej podstate. Ak nie je možné uspokojiť zabezpečenú pohľadávku zabezpečeného veriteľa v celom rozsahu, vo zvyšnom rozsahu sa uspokojí ako nezabezpečená pohľadávka. Podľa § 97, 98 ZoKR, rozvrh zo všeobecnej aj z oddelenej podstaty správca zostaví bez zbytočného odkladu po speňažení majetku oddelenej podstaty; výťažky, ktoré majú byť podľa rozvrhu vydané na sporné pohľadávky, správca uschová. Podľa § 99 ods. 1, 2 ZoKR, do rozvrhu sa zahŕňajú aj podmienené pohľadávky a popreté pohľadávky; to neplatí pre popreté pohľadávky, na ktoré sa v konkurze neprihliada. Výťažok zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu určený podľa rozvrhu na uspokojenie popretej pohľadávky správca vydá veriteľovi až po zistení popretej pohľadávky v rozsahu jej zistenia; vo zvyšnom rozsahu správca rozvrhne výťažok novým rozvrhom.

31. Podľa § 101 ods. 1 a § 102 ods. 3 ZoKR, po úplnom speňažení majetku zapísaného do súpisu, ukončení všetkých sporov o určení pohľadávok a ukončení všetkých sporov, ktorými môže byť dotknutý majetok podliehajúci konkurzu, správca bezodkladne pripraví pre nezabezpečených veriteľov konečný rozvrh výťažku (ďalej len „konečný rozvrh výťažku“). Súd rozhodne na návrh správcu o zrušení konkurzu po splnení konečného rozvrhu výťažku.

32. Podľa § 44 ods. 1 a 4 ZoKR, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. Ak tento zákon neustanovuje inak, pohľadávku, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou, nie je možné počas konkurzu uspokojiť z majetku podliehajúceho konkurzu inak ako rozvrhom výťažku zo speňaženia tohto majetku.

33. Podľa § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

34. Z dôkazov, ktoré predložila žalobkyňa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyplýva:

35. Z Oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe dátum konania opakovanej dražby 26.9.2018 o 14.15 hod.. Predmetom dražby je súbor vecí zapísaných na T. Č.. XXXX. Z doručky súd zistil, že toto oznámenie žalobkyňa prevzala dňa 21.9.2018. Ďalšia opakovaná dražba sa mala uskutočniť ako to vyplýva z prílohy odvolania dňa 28.11.2018. Z odpovede žalovaného v 1. rade súd zistil, že predmet dražby nebol vydražený.

36. Výzvou zo dňa 6.6.2018 dražobník vyzval žalobkyňu, aby dňa 28.6.2017 o 15.00 hod, umožnila súdnemu znalcovi Y.. M. W. vykonanie ohodnotenia predmetu dražby a poskytla dokumentáciu k predmetu dražby, ako sú geometrické plány, kolaudačné rozhodnutia, kúpne zmluvy, potvrdenia o veku stavieb a podobne. Znalec ohodnotí aj závady, ktoré z dôvodu prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú a upraví príslušným spôsobom odhad ceny. V prípade, ak v uvedenom termíne nebude

umožnené vykonanie ohliadky a ohodnotenie predmetu dražby, bude dražobník postupovať v zmysle platných ustanovení zák. č. 527/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov.

37. Z odpovede na výzvu zo dňa 6.6.2018 (čl. 10 spisu) vyplýva, že žalobkyňa výzvu na umožnenie ohliadky a ohodnotenia obdržala až 28.6.2018, pričom uviedla, že z obsahu výzvy nevyplýva dôvod dražby, správca voči nej vymáha pohľadávku, ktorá neexistuje a zanikla započítaním, o čom sa vedie konanie 32Cbi/23/2017. Uviedla, že záložné právo, ktorým správca zabezpečil pohľadávku voči nej vzniklo v rozpore s povinnosťou správcu konať čestne, keďže v konaní o vyporiadanie BSM správca vedome zatajil jemu známy majetok, k vzniku pohľadávky by inak nedošlo.

38. Z podania z 1.8.2018 (čl. 11 spisu) súd zistil, že žalobkyňa uvádza, že jej dňa 24.7.2018 boli doručené dve zásielky, a to Oznámenie o dobrovoľnej dražbe z 10.7.2018 a znalecký posudok č. 139/2018 z 28.6.2018. Žalobkyňa uviedla, že zo znaleckého posudku je zrejmé, že ide o viaceré nehnuteľnosti, ktoré tvoria určité celky spôsobilé samostatného užívania. Uvádza, že hodnota nehnuteľnosti v posudku určená sumou 464.605,40 EUR prevyšuje pohľadávku banky vo výške 192.225,- EUR, pre neuhradenie ktorej je podľa všetkého vedená dražba, ako aj hodnotu pohľadávky samotného navrhovateľa dražby v sume 240.500,- EUR. Namietá v podstate zhodné dôvody ako uviedla v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedla, že navrhovateľ dražby úmyselne navodil stav, že pohľadávku nemohla v lehote zaplatiť, keďže od apríla 2017 do konca januára 2018, t.j. po dobu 9 mesiacov protiprávne blokoval jej majetok a právo nakladať s ním prostredníctvom jeho zapísania do súpisu majetku. Dňa 8.12.2017 navrhovateľ dražby zverejnil v OV č. XXX/XXXX znovu súpis oddelenej podstaty, kde zmenil pri položkách 01-06 pôvodne zapísaných ako majetok úpadcu na majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu. Dňa 21.2.2018 správca vymazal poznámku o spornom zápise k majetku oddelenej podstaty č. 01-06. K znaleckému posudku č. 139/2018 uvádza, že s ocenením majetku týmto znaleckým posudkom nesúhlasí, a to z dôvodu, že znalec posudok vyhodnotil bez toho, aby predmet ocenenia osobne obhliadol, čo nemožno počítat' na jej ťarchu, keďže výzvu na sprístupnenie predmetu ocenenia jej bola doručená až v čase po márnom uplynutí lehoty na obhliadku, hoci zásielku prevzala na pošte pred uplynutím úložnej lehoty a tiež z dôvodu, že majetok je podhodnotený. Poukazovala na to, že podľa § 12 ods. 1 a 2 zákona 527/2002 Z.z. doba ohliadky musí byť vo výzve ustanovená s prihliadnutím na charakter draženej veci, pri nehnuteľnostiach spravidla tri týždne po odoslaní výzvy, v jej prípade išlo o 2 týždne a 3 dni. Ďalej uviedla, že znalec sa vo vzťahu k podkladom odvoláva na znalecký posudok č. 55/2018, vyhotovený Y.. B. A., ktorého žalobkyňa nepozná a sa s ním ani nestretla. Uvádza ako zvláštne, že manžel ju už niekoľko mesiacov pred doručením výzvy na sprístupnenie majetku dňa 28.6.2018 informoval, že znalec určil hodnotu majetku na 514.000,- EUR, pričom takýto posudok nemôže existovať, keďže jej nebola doručená výzva na sprístupnenie predmetu ocenenia.

39. Z prvej a poslednej strany znaleckého posudku č. 139/2018 z 29.6.2018 vyplýva, že podkladom pre vypracovanie tohto posudku je znalecký posudok č. 55/2018 vypracovaný Y.. A., všeobecná hodnota majetku 514.000,- EUR.

40. Z prvej a poslednej strany znaleckého posudku č. 168/2016 z 14.12.2016 vypracovaného Y.. R. N. vyplýva všeobecná hodnota majetku vo výške 681.000,- EUR.

41. Z porovnania VŠH majetku určenej znaleckými posudkami (zmena hodnoty nehnuteľného majetku za cca 1 rok) vyplýva pokles všeobecnej hodnoty majetku o 166.854,87 EUR, t.j. o 25%.

42. Z vyhlásenia navrhovateľa dražby o spôsobilosti predmetu dražby vyplýva, že správca konkurznej podstaty úpadcu ako navrhovateľ dražby v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. písomne vyhlásil, že predmet dražby je možné dražiť. Vlastníkom predmetu dražby je žalobkyňa, v spoluvlastníckom podiele 1/1.

43. Zo zmluvy o vykonaní dražby z 5.6.2018 vyplýva, že bola uzatvorená medzi správcou ako navrhovateľom dražby a dražobníkom, pričom zmluva odkazuje na ust. § 44 ZoKR, podľa ktorého oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu predchádza na správcu. Správca koná v mene a na účet úpadcu. Uvedené vyplýva aj zo zmluvy o vykonaní opakovanej dražby z 27.8.2018, rozdiel je v hodnote najnižšieho podania.

44. Zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z 27.4.2017, uzatvorenej medzi záložným veriteľom ako úpadcom, v mene ktorého koná správca a žalobkyňou ako záložcom vyplýva, že žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie dňa 22.12.2016 sa záložca ako žalobca voči záložnému veriteľovi ako žalovanému domáhal, aby súd BSM záložného veriteľa a záložcu, do ktorého patria nehnuteľnosti špecifikované v tejto zmluve (T. Č.. XXXX) vyporiadal a to tak, že

predmetné nehnuteľnosti prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu a žalobcu zaviazhe povinnosťou vyplatiť žalovanému peňažnú náhradu vo výške 240.500,- EUR. Súdne konanie o vyporiadanie BSM prebiehalo pod sp.zn. 14Pc/39/2016. Záložca zobral na vedomie ust. § 44 ods. 1 ZoKR. V čl. II bod 6. zmluvy je uvedené, že záložný veriteľ v mene ktorého koná správca a záložca sa dohodli, že záložný veriteľ bude súhlasiť s vyporiadanim BSM spôsobom, ktorý navrhol záložca v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie sp.zn. 14Pc/39/2016, teda, že nehnuteľnosti podľa v odseku 2 nadobudne do výlučného vlastníctva záložca, a zároveň záložcovi bude ako dlžníkovi prikázaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí fexihypotéky č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 30.8.2006 s bankou. Záložca bude titulom vyporiadania povinný zaplatiť záložnému veriteľovi peňažnú náhradu vo výške 240.500,- EUR, avšak len pod podmienkou, že splnenie tohto peňažného záväzku zaplatiť záložnému veriteľovi sumu 240.500,- EUR, bude zabezpečené záložným právom v prospech záložného veriteľa na nehnuteľnostiach špecifikovaných v odseku 2, za ktorým účelom zmluvné strany túto zmluvu uzatvárajú.

45. Z Uznesenia Okresného súdu Košice - okolie z 27.4.2017 sp. zn. 14Pc/39/2016, právoplatného dňa 19.6.2017 vyplýva, že súd schválil zmier medzi stranami v znení, že nehnuteľnosti T. XXXX prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Žalobkyňa a žalovaný sa zavádzujú spoločne a nerozdielne zaplatiť záväzok zo zmluvy o poskytnutí fexihypotéky zo dňa 30.8.2006 a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému v prospech všeobecnej podstaty úpadcu titulom finančnej náhrady sumu 240.500,- EUR do 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia. Predmetné uznesenia sa stalo právoplatné dňom 19.6.2017. Konanie o vyporiadanie BSM sa viedlo na návrh žalobkyne.

46. Žalobkyňa predložila výpis z Obchodného vestníka 13/2017, deň vydania 19.1.2017, z ktorého vyplýva, že sa začína konkurzné konanie voči dlžníkovi Y.. B. Š.. V Obchodnom vestníku 59/2017, deň vydania 24.3.2017 sa uvádza súpis oddelenej podstaty (nehnuteľnosti LV 6723), oddelená podstata zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., prvé poradie, výška zabezpečenej pohľadávky 192.225,98 EUR. V Obchodnom vestníku 81/2017, dátum vydania 27.4.2017 je uvedený súpis všeobecnej podstaty. V Obchodnom vestníku 215/2017, deň vydania 10.11.2017 sa nachádza súpis oddelenej podstaty pre zabezpečeného veriteľa VÚB a.s., ako dôvod zapísania do súpisu je majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu podľa § 67 ods. 1 písm. c) ZoKR.

47. Z Opakovanej výzvy navrhovateľa dražby na úhradu pohľadávky z 11.12.2017 (čl. 44) v zmysle § 79 ods. 1 ZoKR vyplýva, že žalobkyne bola opätovne zaslaná výzva na úhradu pohľadávky veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. (zabezpečený veriteľ), napriek skutočnosti, že si v mieste trvalého pobytu nepreberá zásielky a na zastupovanie splnomocnila W.. I., a zároveň má správca za to, že predchádzajúca výzva doručená právnej zástupkyne bola riadne doručená. Vo výzve je uvedené, že dňa 2.3.2017 bola do kancelárie správcu doručená prihláška zabezpečenej pohľadávky s por. č. 1 veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. v celkovej výške 192.225,98 EUR a žalobkyňa správca vyzval v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy na úhradu sumy rovnajúcej sa prihlásenej sume zabezpečenej pohľadávky vo výške 192.225,98 EUR. Predmetná pohľadávka vznikla na základe Zmluvy o poskytovaní euro fexihypotéky zo dňa 30.8.2006, na základe ktorej poskytol zabezpečený veriteľ úpadcovi úver vo výške 307.450,- EUR.

48. Z podania adresovaného správcovi zo dňa 18.10.2017 s názvom Vec: I. Späťvzatie návrhu na uzavretie dodatku k dohode o vyporiadani BSM, II. Uplatnenie pohľadávky proti podstate, III. Oznámenie o zániku pohľadávky započítaním a IV. Výzva na bezodkladný výmaz záložného práva vyplývajú vyššie uvedené skutočnosti.

49. Žalobkyňa súdu predložila žalobu o určenie pohľadávky proti podstate popretej správcom z 9.11.2017 (čl. 47, žaloba v spore 32Cbi/23/2017) v ktorej uvádza, že žalobkyňa po schválení dohody nadobudla nehnuteľný majetok - aktíva v hodnote 630.000,- EUR a pasíva v hodnote 440.500,- EUR. Zo žaloby vyplýva, že súpis majetku všeobecnej podstaty v celkovej sume 551.404,58 EUR bol zverejnený v Obchodnom vestníku 81/2017 práve dňa 27.4.2017 a správca následne dňa 23.10.2017 ihneď po doručení právneho úkonu započítania a uplatnenia pohľadávky proti podstate zo strany manželky úpadcu uverejnil v Obchodnom vestníku nové ocenenie súpisových zložiek majetku a z pôvodnej hodnoty 551.404,58 EUR znížil hodnotu na 1,- EUR. Uviedla, že si uplatnila svoj nárok na polovicu tohto majetku, túto pohľadávku započítala oproti svojmu záväzku zaplatiť do konkurznej podstaty vyporiadací podiel na BSM a rozdiel vo výške 35.202,29 EUR si uplatnila v konkurze ako pohľadávku proti podstate. Ďalej uviedla argumentáciu k listu správcu zo dňa 31.10.2017, v ktorom poprel pohľadávku žalobkyne. Uviedla, že listom zo dňa 31.10.2017, doručeným právnej zástupkyne žalobkyne dňa 6.11.2017 správca poprel pohľadávku žalobkyne z dôvodu, že údajne sa jedná o „domnelú“ pohľadávku, keďže žalobkyňa - nepreukázala, že je spoluvlastníčkou súpisových zložiek majetku úpadcu zapísaných do všeobecnej konkurznej podstaty, a tiež, že v zmysle judikatúry nepatria obchodné podiely do BSM, pričom úpadcovi

doposiaľ v súvislosti s vlastníctvom obchodných podielov nevznikol nárok na vyplatenie finančných prostriedkov, v dôsledku čoho nemohla nastať fikcia vzniku podielového spoluvlastníctva, ako aj príkladmo uviedol pohľadávky proti podstate, ktoré za také považuje zákon keď hovorí o ostatných pohľadávkach, hodnotu súpisových zložiek majetku 1-4 a 7-9 správca stanovil opätovne.

50. Z podania zo dňa 16.7.2018 vyplýva, že žalobkyňa požiadala o vykonanie dohľadu nad činnosťou správcu konkurznej podstaty pre podozrenie z úmyselného protiprávneho konania smerujúceho k nezákonnému zbaveniu sa majetku slúžiaceho ako obydlie.

51. Zo spisu 32Cbi súd zistil, že prebieha konanie medzi žalobkyňou a správcom o určenie pohľadávky, ktorá bola správcom popretá, pričom spor nie je právoplatne skončený. V spise sa nachádza podanie správcu z 31.10.2017, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa si listom zo dňa 18.10.2017 pohľadávku uplatnila ako pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. m) ZoKR v celkovej výške 275.702,29 EUR, a to titulom nároku na jednu polovicu z majetku zverejneného v Obchodnom vestníku č. 81/2017 zo dňa 27.4.2017 pod položkou K009354, ktorý majetok bol zapísaný pod súp. zložkami 1-9, v celkovej sume 551.404,58 EUR. Podľa § 87 ods. 2 písm. m) ZoKR, pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí: m) ostatné pohľadávky proti podstate, ktoré za pohľadávky proti podstate označuje tento zákon. K súpisovým položkám majetku pod por. č. 1-4 správca uviedol, že nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola spolu s úpadcom solidárnou veriteľkou zmlúv, ktoré tvoria právny dôvod vzniku pohľadávok úpadcu voči uvedeným dlžníkom. K súp. zložkám pod por. č. 5-6 uviedol, že podľa zoznamu majetku úpadcu, ako listín, ktoré mal správca k dispozícii vyplýva, že vlastnícke právo k cenným papierom svedčí úpadcovi, k súp. zložkám pod por. č. 7-9 uviedol, že úpadca z nároku na výplatu obchodného podielu, resp. vyrovnávacieho podielu nenadobudol žiadne peňažné prostriedky, resp. tieto neboli správcovi poukázané, nemohli tvoriť súčasť BSM a uviedol, že žalobkyňu správca upozornil na skutočnosť, že hodnota súp. zložiek por. č. 7-9 vychádza iba zo zoznamu majetku predloženého úpadcom, pričom správca za účelom zistenia hodnoty dotknutých súpisových zložiek majetku vyzval dotknuté subjekty na preukázanie hodnoty a následne opätovne stanovil súpisovú hodnotu majetku. Správca preto nárok žalobkyne považoval za nepreukázaný a vyzval ju na podanie žaloby v zmysle § 87 ods. 8 ZoKR. Zároveň sa vyjadril aj k neplatnosti zápočtu, kde uvádza, že k započítaniu podľa neho môže dôjsť iba ak pohľadávky existujú, ich plnenie je rovnakého druhu a zanikajú iba v časti, v ktorej sa vzájomne kryjú. Vzhľadom k tomu, že pohľadávka žalobkyne nevznikla, podľa jeho názoru neexistuje právny dôvod vzniku tejto pohľadávky, nemohlo dôjsť k platnému započítaniu. V závere sa správca vyjadruje k správne doručeniu výzvy na úhradu pohľadávok zo dňa 22.9.2017. Ďalej sa v spise nachádza vyjadrenie žalovanej zo dňa 30.1.2018, spolu s prílohou, ktorou je stanovisko správcu zo dňa 9.10.2017, v ktorom správca uvádza, že je povinný zisťovať súpisovú hodnotu zložiek majetku, a túto aktualizovať, preto za účelom zistenia súpisovej hodnoty vyzval dotknuté subjekty a má v zámere aktualizovať súpisovú hodnotu dotknutých súpisových zložiek. Ďalej sa v spise nachádza stanovisko žalovanej (pozn. súdu správne je žalobkyne) k vyjadreniu žalovaného zo dňa 12.3.2018 a vyjadrenie správcu zo dňa 24.4.2018, v ktorom poukázal na skutočnosť, že žalobu na vyporiadanie BSM podala žalobkyňa, ktorá bola právne zastúpená v konaní a mala povinnosť úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy na ich preukázanie a uviesť žalobný návrh, pričom nevyužila dostatočne prostriedky procesného útoku a obrany. Pričom pokiaľ ide o obchodné podiely uviedol, že ide o zdroj uvedený v Obchodnom registri (verejne prístupný zdroj). Správca poukázal na to, že strany uzavreli už právoplatný a vykonateľný súdom schválený zmier. Správca preto nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že v rozhodnom čase nemala vedomosť o existencii iného majetku patriaceho do BSM s úpadcom. Rovnako nesúhlasí s tvrdením, že zatajil majetok a aktualizácia majetku bola úskokom, keďže v liste zo dňa 13.9.2017 výslovne upozornil žalobkyňu na skutočnosť, že súpisová hodnota vychádza iba zo zoznamu majetku predloženého úpadcom, pričom o tomto bola žalobkyňa tiež písomne upovedomená v liste zo dňa 9.10.2017, teda pred úkonom zápočtu žalobkyne zo dňa 18.10.2017. Uviedol, že pohľadávka žalobkyne je domnelá.

52. Z odvolania žalobkyne (čl. 130) vyplýva, že bolo podané podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP, ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorého naplnenie žalobkyňa vzhliada v tom, že rozhodnutie súdu nie je riadne odôvodnené, vôbec nereflektuje na skutočnú podstatu jej argumentácie, ktorú buď deformuje, neposudzuje v celom kontexte alebo sa k nej nevyjadruje alebo ju neprimerane zľahčuje. V tejto súvislosti žalobkyňa súdu vytkla, že „súd napr. v bode 57. tvrdí, že zmena vlastníctva je pri výkone záložného práva zákonom predpokladaným následkom, ako keby sa muselo jednať o následok nevyhnutný, ako keby záložca už nemal nárok na akúkoľvek právnu ochranu a záložný veriteľ bol oprávnený zbaviť ho majetku bez toho, aby bol súčasne povinný dodržiavať zákon a rešpektovať aj práva záložcu. Situáciu žalobkyne neposudzuje súd objektívne a súdu unikajú závažné faktické dôsledky porušovania zákona zo strany žalovaných, ktorými sa ale súd výslovne odmieta

zaoberať. K zásadnému porušovaniu zákona žalovaným 1 sa teda súd ani nevyjadruje, lebo má za to, že mu to údajne neprináleží, hoci práve na základe tohto porušenia zákona žalovaný 1 nadobudol formálne legitimitu speňažovať majetok žalobkyne a za určitých okolností možno aj podať návrh na vykonanie dražby. Súd celkom opomína, že žalobkyňa práve týmto úmyselným porušením jej práv zo strany žalovaného 1 odôvodňuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže vykonaním dražby bude nezákonným spôsobom zbavená majetku, ktorý je zároveň domovom jej a jej syna. Na jednej strane súd vykonáva z vlastnej iniciatívy lustrácie v osobitných registroch, dožaduje písomne asistentku senátu vo veci 31Cbi/6/2018 (bod 32 odôvodnenia), spočítava prihlášky z registra úpadcov a počet veriteľov (bod 61), z verejného registra dražieb údajne zisťuje inak absolútne nepodstatné okolnosti dražby, ktoré navyše ani neuvádza správne (bod 62.), ktorou vlastnou činnosťou súd ako keby hľadal v prospech žalovaných argumenty pre zamietnutie návrhu. Na strane druhej návrh zamietne, pričom jedným z troch podstatných dôvodov (bod 66.) uvedie, že žalobkyňa ako dôvod popretia jej pohľadávky z titulu nároku na polovicu novoobjaveného majetku žalovaným 1 (ktorej zistenie je predmetom konania 32Cbi/23/2017), uviedla len to, že žalovaný jej pohľadávku poprel z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patril do BSM. V tejto súvislosti súd argumentuje, že «že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôvody» (bod 58.). Žalobkyňa pripomenula znenie bodov 42 až 61, 63 až 66 napadnutého uznesenia, citovala Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013-49 z 11.9.2014 a uviedla, že „ak sa súd z vlastnej iniciatívy písomne dožadoval informácií od asistentky senátu vo veci 31Cbi/6/2018, mohol vyžiadať aj zo spisu 32Cbi/23/2017 popretie pohľadávky, ak mal za to, že to je vo veci podstatné, alebo vychádzať len z tvrdení žalobkyne, ktorá ani nemohla uviesť iné dôvody, keďže žalovaný 1/ jej pohľadávku poprel práve len z tohto jediného dôvodu.“, navyše „ak aj sám súd v bode 66 tvrdí, že nie je oprávnený posudzovať, do akej miery by bol žalobca úspešný v tomto konaní 32Cbi/23/2017, muselo mu potom postačovať, že tu také konanie je a v prípade, že by bola žalobkyňa úspešná a jej pohľadávka by bola zistená, nebol dôvod na to, aby neboli nastali účinky započítania a tým pádom aj zániku pohľadávky 240.500,- EUR, ktorá bola zabezpečená záložným právom k jej majetku, na základe ktorého je zatiaľ žalovaný v 1. rade formálne oprávnený toto záložné právo vykonať. V prípade úspechu žalobkyne v konaní, by tento rozsudok nekonštituoval nové právo, ale len by deklaroval právo už existujúce. Bol by však nepochybne právne záväznou platformou pre uznanie zániku zabezpečenej pohľadávky 240.500,- EUR voči konkurznej podstate, a to započítaním voči zistenej pohľadávke žalobkyne vo výške 275.702,29 EUR, čo sa nesporne priamo dotýka existencie záložného práva, výkon ktorého zrejme súvisí s držbou vykonávanou žalovaným v 2. rade na návrh žalovaného v 1. rade. Pre prípad, že dražba je navrhnutá výlučne z dôvodu výkonu záložného práva pre pohľadávku VÚB a.s., nariadením neodkladného opatrenia vo vzťahu k záložnému právu druhému v poradí, sa neodkladné opatrenie žiadnym spôsobom nemôže dotknúť práv žalovaného v 1. rade vo vzťahu k navrhutej dražbe, čo však neznamená jeho bezdôvodnosť, keďže sú dané dôvodné pochybnosti o práve žalovaného v 1. rade navrhnuť dražbu pre pohľadávku VÚB a.s., a žalovaný v 1. rade je stále formálne oprávnený vykonať záložné právo pre uspokojenie pohľadávky 240.500,- EUR.“ Podľa žalobkyne mal súd alternatívne zvážiť následky prípadného úspechu alebo neúspechu v tomto inom spore a v závislosti na tom rozhodnúť, či je alebo nie je nevyhnutná bezprostredná úprava práv, ako sa nariadenie neodkladného opatrenia dotkne práv oboch strán, či nie je ohrozený výkon exekúcie, a to všetko tak, aby ochrana nebola neprimeraná a svoje rozhodnutie mal riadne odôvodniť. Vyjadrila nesúhlas s odôvodnením súdu v bode 58, ktoré je podľa žalobkyne navyše nie celkom zrozumiteľné, keď súd má za to, že žalobkyňa ako veriteľ nemôže byť ukrátená neprihliadaním na konanie 32Cbi/23/2017, pretože k ukončeniu konkurzu údajne nemôže dôjsť skôr, ako budú ukončené súdne spory. Odôvodnenie rozhodnutia žalobkyňa označila v tejto časti za povrchné, formalistické a najmä bez zohľadnenia skutočných dôsledkov, ktoré žalobkyne reálne hrozia, čo nemožno akceptovať, lebo súdna ochrana má byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 CSP, Základné princípy). V podstate zopakovala svoju argumentáciu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdila, že „ak by žalobkyňa nebola v konaní 32Cbi/23/2017 úspešná, ujma, ktorú by nariadením neodkladného opatrenia utrpel žalovaný v 1. rade spočíva maximálne v tom, že pre uspokojenie tejto pohľadávky vykoná záložné právo neskôr. Nie je ničím nezvyčajným, že uspokojenie pohľadávok v konkurzoch trvá aj niekoľko rokov. Ak by ale žalobkyňa úspešná bola a súd neodkladné opatrenie vo vzťahu k tomuto záložnému právu nenariadi, v dôsledku čoho žalovaný, ktorý pre popretie pohľadávky ani neuznal jej započítanie, ak teda žalovaný 1 medzi tým vykoná toto záložné právo a žalobkyňa svoje vlastníctvo nezákonne a bez reálneho právneho dôvodu stratí, návrat do predošlého stavu je pre ňu významne komplikovaný a vyžaduje podanie ďalšej žaloby, ktorá so sebou nesie nie len ďalšie náklady, ale nesporne na celé ďalšie roky súdneho konania stav právnej neistoty, v spojení so stratou domova. Ak sa z domova dobrovoľne nevysťahuje, žalobkyňa so svojim synom budú zrejme musieť navyše roky

odolávať takým praktikám nového majiteľa, ako bývajú zamrežované dvere, pokazené zámky, odpojená elektrina a pod. a zrejme bude nútená čeliť aj konaniu o vypratanie nehnuteľnosti. Ak sa vystačuje a nehnuteľnosti (nepochybne kupované na ďalší kšeft) sa prevedú ďalej, nový majiteľ bude do domu investovať, celá situácia sa ďalej komplikuje aj s ohľadom na možný vznik bezdôvodného obohatenia žalobkyne a pod.“. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa môže v prípade dražby takéto konania iniciovať, podľa žalobkyne neznamena, že je to dôvod na to, aby jej bola odmietnutá súdna ochrana inštitútom neodkladného opatrenia, ktorý je spôsobilý oveľa efektívnejším spôsobom zabrániť potrebe ďalších rokov sa tiahnucich súdnych sporov. Podľa názoru žalobkyne „súdu zjavne uniklo, že pohľadávky veriteľov, ktorých výška môže siahať do závažných súm, ako je tomu napokon aj práve v tomto konkrétnom prípade, môžu byť uspokojované výlučne z výťažku speňaženia konkurznej podstaty, ktorý je absolútnym limitom celkovej výšky možného uspokojenia. Ak súd skutočne lustraval v registri úpadcov, ako uvádza, nemohlo mu ujsť na prvej strane v sekcii "o konaní", teda mohol z tohto registra zistiť, že v konkurze vedenom na majetok Ing. Maroš Škorec sú pohľadávky v celkovej sume 4.861.539,58 EUR a majetok v hodnote 1.233.254,58 EUR, čo je však už z dôvodu jeho údajne oprávneného precenenia vykonaného po uplatnení nároku žalobkyne na polovicu jeho hodnoty neaktuálny údaj. Ako vyplýva zo súpisov podstaty (viď. register úpadcov), v konkurze sú dve podstaty, a to všeobecná a oddelená. V oddelenej podstate je zapísaný nehnuteľný majetok žalobkyne, ktorý sa speňažuje už v treťom kole, keď z pôvodnej jeho hodnoty 681.000,- EUR, je suma najnižšieho podania stanovená už len na 385.500,- EUR.“, pričom „po uplatnení si nároku žalobkyne na polovicu hodnoty majetku všeobecnej konkurznej podstaty, precenil žalovaný v 1. rade jeho hodnotu z pôvodných takmer 681.000,- EUR na 1,- EUR.“, „z Obchodného vestníka a registra úpadcov, ktoré súd údajne z vlastnej iniciatívy lustraval, je tiež zrejmé, že súpis majetku žalovaný v 1. rade nedoplňa o žiadne nové súpisové zložky majetku. Teda po uspokojení zabezpečenej pohľadávky VÚB a.s. a nárokov žalovaných nebude v konkurznej podstate fakticky nič.“ Žalobkyňa ďalej podčiarkla, že „ešte pred tým, ako žalovaný 1/ začal pohľadávku voči žalobkyňi speňažovať, začal proti žalovanej viesť o vymoženie tejto pohľadávky aj exekúciu, sp. zn. 13EX 149/2018, v ktorom exekučnom konaní podala žalobkyňa návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom zatiaľ nebolo rozhodnuté“, ako i že „sa niekoľkokrát dostavila do kancelárie správcu, žalovaného v 1. rade, v úradných hodinách, aj za účelom zistenia osudu tejto pohľadávky, avšak kancelária bola zakaždým zatvorená, preto podala aj v súvislosti s podávaním tohto odvolania na odporúčanie právneho zástupcu žiadosť o nahliadnutie do spisu aj písomne, a to dňa 5.11.2018, ktorú žiadosť v uvedený deň doručila na elektronickú adresu žalovaného v 1. rade uvedenú v Obchodnom vestníku. Doručenie žiadosti o sprístupnenie spisu do e-mailovej schránky oznámila žalobkyňa žalovanému v 1. rade aj SMS správou na telefónne číslo, ktoré žalovaný v 1. rade uviedol tiež v OV ako kontakt pre účastníkov konania za účelom nahliadania do spisu. Do okamihu spracovania tohto odvolania, žalovaný v 1. rade na žiadosť žalobkyne nereagoval.“ Zdôraznila, že „žalovaný v 1. rade, hoci nezákonne speňaží majetok žalobkyne a následne oznámi súdu, že v konkurze speňažil celý majetok ..., súd ex offa a bez ohľadu na akékoľvek prebiehajúce spory a neuhradené pohľadávky konkurz jednoducho zruší“. Z uvedeného žalobkyňa vyvodila, že žiaden reálny základ nemá argumentácia odôvodnenia súdu v napadnutom uznesení, že žalobkyňa v prípade úspechu v konaní 32Cbi/23/2017 nemôže byť poškodená, osobitne ak súd argumentuje ustanovením § 102 ZKR, a to aj s ohľadom na jeho údajnú lustračnú činnosť v registri úpadcov, z ktorého tieto následky jednoznačne vyplývajú a sú viac ako len vysoko pravdepodobné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila žalobkyňa aj s ohľadom na vyššie uvedené za neudržateľné a vyznievajúce svojvoľne, keď súd pričíta na ťarchu žalobkyňi ešte aj to, že konanie 32Cbi/23/2017 je už vedené rok, keď navyše ešte ani rok po podaní žaloby žalobkyňou nebolo vytýčené vo veci pojednávanie. Naplnenie ostatných v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov žalobkyňa založila na námietke nesprávneho záveru súdu prvej inštancie, že nevezhliadol dôvody neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby, keďže žalovaný v 1. rade nebol povinný urobiť vyhlásenie o pravosti, splatnosti a výške pohľadávky, pretože pri uzatváraní zmluvy o vykonaní dražby nekonal ako záložný veriteľ, ale ako iná osoba a zmluvu uzatváral na základe pokynu veriteľského orgánu v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) ZKR (bod 59, 60, 65 druhý odsek odôvodnenia uznesenia), ako i úvahy súdu, ktorou sa súd vysporiadal s jej námietkami ohľadom ponechania jej majetku v súpise oddelenej podstaty z dôvodu podľa § 67 ods. 1 písm. a) ZKR ešte aj niekoľko mesiacov potom, ako sa stala výlučnou vlastníčkou tohto majetku, a teda sa už nejednalo o majetok úpadcu, a takisto s námietkami ohľadom oceňovania jej majetku. Žalobkyňa vyjadrila nesúhlas i s argumentáciou súdu v bode 58 uznesenia, najmä že neuviedla dôvod pre zdržanie sa výkonu záložného práva vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke VÚB a.s. žalovaným v 1. rade. Zotrvala na svojom názore, že zmluva o vykonaní dražby zo dňa 5.6.2018 a zmluva o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 27.8.2018 sú z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy neplatné. Žalobkyňa zotrvala na svojom stanovisku, že žalovaný 1/ pri uzatváraní záložnej zmluvy nekonal inak,

ako v rámci svojej podnikateľskej činnosti, nebol splnomocnený z vôle manžela žalobkyne, ale z práve z dôvodu, že vykonáva podnikateľskú činnosť ako správca a zmluvná podmienka v čl. V. ods. 1, ktorou bolo zakázané žalobkyni nakladať s predmetom zálohu až do okamihu celého uspokojenia zabezpečenej pohľadávky bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá absolútne nedôvodne robila zo žalobkyne rukojemníčku žalovaného v 1. rade a po celý čas bez reálneho právneho dôvodu konzervovala stav, na konci ktorého sa mal žalovaný v 1. rade takto vopred naplánovaným spôsobom v určitom okamihu (navonok legitímne) zmocniť práva speňažovať majetok žalobkyne. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu zo dňa 21.9.2018 a priznal jej náhradu trov konania. K odvolaniu doložila Oznámenie o opakovanej dražbe, dátum konania dražby 28.11.2018 a podanie správcu z 31.10.2017, ktoré je spomenuté v bode 52.

53. Vo vyjadrení žalovaného v 1. rade k odvolaniu z 12.12.2018 (čl. 176), ktoré bolo súdu doručené elektronicky 17.12.2018, žalovaný v 1. rade poukazuje, že iný ako konkurzný súd správcovi nemôže ukladať povinnosti pri výkone činnosti správcu a správe majetku v konkurznom konaní úpadcu. Poukazuje na R 63/2003 „usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.“ Uviedol, že tvrdeniami žalobkyne sa už zaoberal konkurzný súd v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 31K/72/2016 ako aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vykonávajú dohľad nad činnosťou správcu, pričom ani jeden z orgánov nezistil a nekonštatoval akékoľvek porušenie povinnosti správcu. Uviedol, že samotný návrh považuje za zmätočný a neodôvodnený bez preukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vo vzťahu k petitu neodkladného opatrenia k žalovanému v 2. rade, ktorým sa má zdržať výkonu záložného práva uviedol, že v zmysle § 6 ods. 1 zákona 527/2002 Z.z. je žalovaný v 2. rade dražobníkom (osobou, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky uvedené v zákone a ktorej vzniklo oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti). Dražobník nevykonáva záložné právo (ktoré nemá), a teda nemôže sa mu nariadiť povinnosť zdržať sa výkonu tohto práva. Takúto povinnosť možno uložiť iba žalovanému v 1. rade.

54. Krajský súd v Košiciach Uznesením zo dňa 13.12.2018 (čl. 167) uzneseniu súdu prvého stupňa zrušil pre to, že nevyhovuje požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia a vrátil mu na ďalšie konanie. Uznesenie odvolacieho súdu bolo súdu prvého stupňa podľa podacej pečiatky doručené dňa 19.12.2018, v zmysle § súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opätovne rozhoduje v lehote 30 dní.

55. Z oznámenia žalovaného v 1. rade zo dňa 16.1.2019, ktorého súd dotazoval, ktorá pohľadávka je uspokojovaná dobrovoľnou dražbou, vyplýva, že v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby prostredníctvom dražobníka sa uspokojuje pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na základe Zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa 30.8.2006, zabezpečenej záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolené vkladu práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2006 v.z. XXXX/XXXX. Uvedená zabezpečená pohľadávka je v konkurze riadne prihlásená a zistená, teda je nesporná a nie je predmetom incidenčného konania o neexistenciu pohľadávky ani zabezpečenia v podobe zmluvného záložného práva. Správca ako navrhovateľ dobrovoľnej dražby pri speňažovaní majetku, a to súpisových zložiek zapísaných v súpise oddelenej podstaty zverejnenej v Obchodnom vestníku č. 215/2017 zo dňa 10.11.2017 pod položkou K037640 postupoval v zmysle ustanovení ZoKR a pokynov založených v správcovskom spise, a to najmä na základe pokynov zabezpečeného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s.. Správca zároveň uviedol, že predmet dražby nebol vydražený.

56. Vychádzajúc zo žalobkyňou uvádzaných skutočností súd opätovne uvádza:

57. Súd prvej inštancie zotrváva na zdôvodnení uvedenom v Uznesení č.k.: 42C/59/2018-105 zo dňa 10.10.2018, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, a v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný uvádza:

58. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa nepredložila samotnú Zmluvu o fexihypotéke so Všeobecnou úverovou bankou, a s. (ďalej VÚB, a.s.) a ani Zmluvu o zriadení záložného práva, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam na základe zmluvy o úvere s VÚB, a.s..

59. Vznik záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti nie je sporný, keďže záložné právo vzniklo zápisom do Katastra nehnuteľností, a to dňom 12.9.2006 A.-XXXX/XXXX, A..H.. XXXX/XXXX ako to

vyplýva z výpisu z T. Č..XXXX, kde je evidované v časti C ťarchy v prospech Všeobecnej úverovej banky. Ďalej súd uvádza, že v časti Ťarchy je evidovaná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 20.9.2017 A.-XXXX zo dňa 20.9.2017 A..H.. XXXX/XX v prospech Y.. B. Š., obe majú poradové číslo 1. Súd lustráciou LV č. XXXX zo dňa 24.9.2018 zistil, že na uvedenom liste vlastníctva je vyznačená plomba, že uvedené nehnuteľnosti sú zapísané v súpise oddelenej podstaty v konkurznom konaní úpadcu v.z. XXXX/XXXX a oznámenie o dobrovoľnej dražbe a opakovanej dobrovoľnej dražbe. V časti C: Ťarchy predmetného listu vlastníctva je uvedené záložné právo v prospech banky A. XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2006 a Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu na základe Rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva V XXXX/XXXX zo dňa 20.9.2017.

Súd sa zaoberal tým, že nebola predložená Zmluva o zriadení záložného práva s bankou, avšak dospel k záveru, že žalobkyňa nepopiera existenciu zmluvy s bankou a prihlásenie pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. do konkurzu. Súd ustálil, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je predpokladaným a zákonným spôsobom výkonu záložného práva, nepredloženie tejto zmluvy na tom nič nemení. Podľa názoru súdu je tiež nesporné, že obe záložné práva k nehnuteľnostiam (zálohu) vznikli. Táto skutočnosť vyplýva z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX. Nepredložením zmluvy o zriadení záložného práva s bankou však súd nemohol oboznámiť s obsahom zmluvy.

60. Nie je sporná skutočnosť, že na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 31K/72/2016 prebieha konkurz na majetok úpadcu Y.. B. Š., kde je ako veriteľ prihlásený VÚB, a.s., a to ako zabezpečený veriteľ, pričom predmet dražby tvorí oddelenú podstatu úpadcu. Rovnako nie je sporné, že sa medzi žalobkyňou a žalovaným vedie spor o určenie pohľadávky sp.zn. 32Cbi/23/2017.

61. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom žalovaného v 1.rade uvedenom vo vyjadrení k odvolaniu (č.l. 176), pokiaľ ide o argumentáciu:

- vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, pokiaľ ide o petit neodkladného opatrenia, že žalovaný v 2. rade sa má zdržať výkonu záložného práva, tak žalovaný v 2. rade ako dražobník je osobou, ktorá organizuje dražbu a splňa podmienky uvedené v zákone a ktorej vzniklo oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti. Dražobník nevykonáva záložné právo (ktoré nemá), a teda nemôže sa mu nariadiť povinnosť zdržať sa výkonu tohto práva. Takúto povinnosť možno uložiť iba žalovanému v 1. rade. Súd poukazuje na Uznesenie Krajského súdu Trnava, sp.zn.: 25Co/108/2017, kde obdobne pre žalovaného v 2. rade, ktorý je dražobníkom v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ktorému zákonná úprava ukladá celý rad povinností, ktoré je povinný vykonávať, ako i oprávnení, ale výlučne len v súvislosti s postupom pri dražbe, ktorá navyše už bola uskutočnená. Žalovaný v 2. rade potom tiež nie je vecne pasívne legitimovaný k žiadanému neodkladnému opatreniu, keďže nie je a nemôže byť nositeľom - adresátom žiadaného zákazu v zmysle petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (pozn. súdu, išlo o uloženie povinnosti zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vydraženými nehnuteľnosťami). Rovnako z odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 27Co/106/2018, že na rozdiel od súdu prvej inštancie, však odvolací súd zastáva názor o nedôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k dražobníkovi, (označený v rozhodnutí súdu prvej inštancie ako žalovaný v 2. rade), pretože vo vzťahu k nemu nie sú osvedčené zákonné predpoklady pre využitie tohto inštitútu. Vychádzajúc z navrhovateľmi formulovaného návrhu, ktorým žiada prikázať tak záložnému veriteľovi, ako aj dražobníkovi zdržať sa výkonu záložného práva dražbou nehnuteľností, je potrebné poukázať na to, že nositeľom záložného práva nie je dražobník, ale záložný veriteľ, a preto nemá opodstatnenie ukladať resp. zakazovať akémukoľvek subjektu disponovať s právom, ktorého nositeľom nie je. Dražobník je v zmluvnom vzťahu len so záložným veriteľom, a to na základe zmluvy, ktorú s ním záložný veriteľ uzatvoril za účelom vykonania procesu dobrovoľnej dražby, v ktorej má byť speňazený majetok vlastnícky patriaci navrhovateľom, ktorý je predmetom zálohu na uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa voči navrhovateľom. Dôvodne dražobník namieta, že už samotná skutočnosť, že nariadeným neodkladným opatrením bolo nositeľovi tohto práva, teda záložnému veriteľovi prikázané zdržať sa jeho výkonu, je dostatočne účinným prostriedkom ochrany práv navrhovateľov, ktoré, ako tvrdia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú za daných okolností, t.j. za situácie, že prebieha proces dobrovoľnej dražby ohrozené. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 11Co/156/2018 žalovaní v 1. rade, v 2. rade správne v odvolaní uvádzajú, že pasívnu legitimáciu vykonať záložné právo, vzniknuté v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov, majú len ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, t.j. spoločenstvo vlastníkov a nie dražobná spoločnosť; preto

uznesenie okresného súdu je vydané na základe nesprávneho posúdenia veci. Uloženie povinnosti navrhovateľovi podať žalobu vo veci samej v znení uvedenom v druhom výroku uznesenia okresný súd tiež nijako neodôvodnil.

- Súbežne súd je názoru, že s poukazom na R 63/2003 „usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.“ Uvedené (R 63/2003) konštatujú viaceré rozhodnutia súdov (napríklad Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Obo/4/2018, Uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/364/2014 či Uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/76/2016).

62. Keďže odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že prvostupňový súd má vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu a opätovne rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby bolo z odôvodnenia zjavné, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a to aj vo väzbe na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, do právoplatnosti skončenia ktorého žalobkyňa žiada nariadiť ňou navrhované neodkladné opatrenie tak voči žalovanému v 1. rade ako i voči žalovanému v 2. rade, ako aj či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), a v tejto súvislosti najmä, ktorá konkrétna peňažná pohľadávka zabezpečená záložným právom k označeným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX, je uspokojovaná dražbou a či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti). Splnenie všetkých základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotiť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a osobitne vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, s prihliadnutím na reálne okolnosti posudzovaného právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov a vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciou žalobkyne v priebehu prvoinštančného i odvolacieho konania a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie uvádza:

63. Po pripojení spisu 32Cbi/23/2017 súd zistil, že spor 32Cbi/23/2017 nie je doposiaľ rozhodnutý. Po oboznámení sa s obsahom spisu 32Cbi/23/2017 súd uvádza, že spor prebieha medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade ako správcom, predmetom tohto sporu je určenie pohľadávky, ktorá nebola správcom uznaná, a toto konanie sa týka iba pohľadávky vyplývajúcej z vyporiadania BSM. Súd prvého stupňa je názoru, že toto konanie nemá vplyv na výkon záložného práva bankou, a to aj v prípade úspechu žalobkyne v spore, keďže dražba sa podľa názoru súdu preukázateľne vykonáva na zabezpečenie pohľadávky banky a ktorú ako opakovane uvádza aj žalobkyňa, ona sama nespochybňuje a má vôľu aj zaplatiť. K zaplateniu pohľadávky banky však nedošlo. Prípadný úspech žalobkyne v spore znamená iba možnosť žalobkyne spolu s ostatnými nezabezpečenými veriteľmi v konkurze pomerne sa domáhať uspokojenia (žalobkyňa 240.400,- EUR započítala a rozdiel v sume 35.202,29 EUR si uplatnila v konkurze ako pohľadávku proti podstate), pokiaľ teda majetok prevýši záväzky. Výsledok sporu 32Cbi nevyplýva na dražbu konanú za účelom uspokojenia pohľadávky VÚB, a.s., o ktorú pohľadávku podľa súdu ako jedinú môže ísť. Pre pohľadávku vyplývajúcu z BSM sa výkon záložného práva dražbou podľa názoru súd vychádzajúc z registra úpadcov neuskutočňuje. Skutočnosť, že súd uvedené už v prvom uznesení dostatočne objasnil žalobkyne vyplýva z jej odvolania (strana 17 odvolania) „z odôvodnenia bodu 61. sa javí, akoby mal súd absolútne jasno v tom, že majetok žalobkyne môže byť speňažovaný len za účelom pohľadávky VÚB, a.s.“

64. Súd aj keď pri neodkladnom opatrení spravidla nevykonáva dokazovanie, avšak vzhľadom k záujmu a potrebe zistiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti, ktoré neboli tvrdené žalobkyňou a súd ich považoval za rozhodujúce pre toto konanie vykonal dokazovanie (zistenie, ktorá zo zabezpečených pohľadávok je predmetom dražby), a to v súlade s ust. § 185 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu môže vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov z verejného registra. Verejným registrom je jednoznačne register úpadcov, do ktorého sa podľa § 10a ZoKR zapisujú údaje o uplatnených pohľadávkach v rozsahu obsahových náležitostí zoznamu pohľadávok, údaje o uplatnených pohľadávkach proti podstate v rozsahu obsahových náležitostí evidencie pohľadávok proti podstate, údaje o majetku dlžníka v rozsahu obsahových náležitostí súpisu majetku podstaty, údaje o schôdzi veriteľov a údaje o zasadnutí veriteľského výboru pri konkurze podľa druhej časti tohto zákona, atď. Z registra úpadcov súd zistil, že ako jediný veriteľ oddelenej podstaty (t.j. ide o jediného zabezpečeného veriteľa, ktorý si do konkurzu prihlásil pohľadávku vzniknutú na základe záložnej zmluvy) je vedený iba veriteľ VÚB, a.s., pričom súpisová hodnota nehnuteľností zapísaných ako oddelená podstata jediného

veriteľa VÚB, a.s. je 681.850,- EUR. Hoci súd spravidla pri rozhodovaní nevykonáva dokazovanie, neznamená to, že dokazovanie vykonať nemôže. Súd je názoru, že vykonávať dokazovanie mu umožňuje § 185 ods. 2 CSP, pričom vykonať dôkaz vyplývajúci z verejného registra súd považuje aj za povinnosť v prípade, keď žalobkyňa tvrdí, že nevie o výkon ktorého záložného práva dražbou má ísť. Táto povinnosť je pre súd o to zrejmejšia, ak žalobkyňa tvrdí spotrebiteľský charakter zmlúv, pričom zmluvy s bankou neboli súdu predložené. Súd poukazuje, že práve údaje z verejného registra tak v pôvodnom, odvolacím súdom zrušenom uznesení, ale aj naďalej považuje za rozhodujúce pre určenie ohľadom ktorej pohľadávky sa vykonáva záložné právo dražbou na návrh správcu. Správca totiž môže vykonávať záložné právo dražbou iba pohľadávky prihlásenej v konkurze a zapísanej do zoznamu pohľadávok. Z dôvodu, že majetok, ktorý je predmetom dražby je uvedený v oddelenej podstate, ide o majetok zabezpečený záložným právom zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., ktorého nárok samotná žalobkyňa nepopiera (hoci žiada zdržať sa výkonu záložného práva v prospech VÚB, a.s.), súd pri vychádzaní z údajov verejného registra jednoznačne prijal záver, že výkon záložného práva je iba pre pohľadávku prihláseného zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., tak ako to žalobkyni oznámil aj správca (čl. 44). Zabezpečená pohľadávka úpadcu voči žalobkyni vo výške 240.500,- EUR nebola v konkurze prihlásená, ako to vyplýva zo zoznamu pohľadávok a zoznamu veriteľov a majetku, ktorý je zverejnený v registri úpadcov, preto nemôže k nej správca navrhovať vykonanie záložného práva dražbou, túto pohľadávku neeviduje. Z uvedeného jediná zabezpečená pohľadávka, pre ktorú správca môže navrhovať vykonanie dražby je prihlásená pohľadávka veriteľa VÚB, a.s., ktorá je ako jediná zabezpečená majetkom zapísaným na LV č. XXXX, tvoriacim oddelenú podstatu pre tohto veriteľa. Súd dotazoval správcu ako aj dražobníka, aby uviedli uspokojenie ktorej zabezpečenej pohľadávky sa vykonáva predmetnou dražbou. Súd odkazuje na odpoveď žalovaného v 1. rade zo dňa 16.1.2019 z ktorej vyplýva, že v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby prostredníctvom dražobníka sa uspokojuje pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na základe Zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa 30.8.2006, zabezpečenej záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolené vkladu práva A.-XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2006 v.z. XXXX/XXXX. Uvedená zabezpečená pohľadávka je v konkurze riadne prihlásená a zistená, teda je nesporná a nie je predmetom incidenčného konania o neexistenciu pohľadávky ani zabezpečenia v podobe zmluvného záložného práva. Súd lustráciou z registra úpadcov teda uzavrel, že do konkurzu bolo prihlásených 39 pohľadávok a 20 veriteľov, pričom jediná zabezpečená pohľadávka je pohľadávka zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., a to vo výške 192.225,98 EUR. Pohľadávka je zabezpečená zálohom zapísaným ako majetok oddelenej podstaty (majetok zapísaný na LV č. XXXX, ktorý je predmetom dražby). Súd z verejne prístupného registra nezistil, že by bola do konkurzu prihlásená pohľadávka úpadcu voči žalobkyni vo výške 240.500,- EUR, preto pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že nevie o výkon ktorého zabezpečovacieho práva ide, tak z registra úpadcov vyplýva, že voči oddelenej podstate je prihlásená iba pohľadávka banky, čiže výkon záložného práva na dobrovoľnej dražbe sa môže týkať iba prihlásenej pohľadávky banky, ktorú ani žalobkyňa nepopiera. Žalobkyňa ako účastník konkurzného konania má právo nazrieť do správcovského spisu (§ 85 ods. 2 ZoKR, § 24 ods. 1 a § 27 ods. 1 ZoKR). Z odvolania žalobkyne (strana 17 odvolania) je zrejme, že žalovaný v 2. rade v oznámení zo dňa 17.10.2018 odpovedal na žiadosť žalobkyne o oznámenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva, a to ako uvádza, „je zvláštnosťou“ pre ňu, že práve takto argumentuje postup žalovaného v 1. rade aj žalovaný v 2. rade, a teda uvádza to isté ako súd, že žalovaný v 1. rade nenavrhol dražbu ako záložný veriteľ, preto nedisponuje informáciu o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Tento dôkaz - Oznámenie žalovaného v 2. rade zo dňa 17.10.2018 nie je súčasťou odvolania, hoci naň žalobkyňa odkazuje. Podľa názoru súdu uvedené nie je „zvláštnosťou“, ale vyplýva to zo súdom zdôvodneného výkladu, pričom správca má pravdepodobne rovnaký názor. To, že sa žalobkyňa nestotožňuje s názorom súdu sa nedá považovať za zvláštnosť, použitie takého pojmu v danom kontexte súd považuje za nevhodné a nenáležité.

65. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, že žiada zdržať sa výkonu záložného práva dražbou vzniknutého na základe spotrebiteľských zmlúv. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa žiada zdržať sa dražby úplne z iných dôvodov, k spotrebiteľskému charakteru zmlúv uvádza (č.l. 1 druhá strana), že „obe vyššie uvedené záložné práva, o výkon ktorých môže byť žalovanými vykonávaná dražba vznikli ako spotrebiteľské zmluvy, keďže ich obe uzatvárala ako fyzická osoba nepodnikateľ so subjektom, ktorý konal na v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené, ako aj s ohľadom na výklad spotrebiteľskej zmluvy je daná osobitná príslušnosť všeobecného Okresného súdu Košice I.“ Žalobkyňa v predposlednom odseku odvolania (strana 21 odvolania) zotrváva na závere, že správca pri uzatvorení zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a že podmienka v čl. V ods. 1 zmluvy, ktorou bolo žalobkyni zakázané nakladať s predmetom zálohu až do okamihu uspokojenia

zabezpečennej pohľadávky bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade je neprijateľná. Súd uvádza, že žalobkyňa ako dôvod nariadenia neodkladného opatrenia uvádza hlavne porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ZoKR a skutočnosť, že sa vedie konanie 32Cbi/23/2017, ktoré má vplyv na výkon záložného práva dražbou, ako aj skutočnosť, že nevie o výkon ktorého záložného práva sa jedná. Súd poznamenáva, že samotná zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z 27.4.2017, uzatvorená medzi záložným veriteľom ako úpadcom, v mene ktorého koná správca a žalobkyňou ako záložcom, nie je spotrebiteľskou zmluvou, nejde o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa. Správca v hmotnoprávnom vzťahu, teda pri uzatvorení zmluvy konal v mene a na účet úpadcu, jeho postavenie možno prirovnať k postaveniu mandatára, nekonal ako podnikateľ pri výkone podnikateľskej činnosti, ale konal v mene úpadcu a na jeho účet. Súd na takúto zmluvu neaplikuje ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľskou zmluvou nemôže byť ani zmluva o poskytnutí fexihypotéky zo dňa 30.8.2006, uzatvorená s Všeobecnou úverovou bankou ako jednou zmluvnou stranou, keďže podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30.8.2006, keďže tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200,- EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000,- EUR. Súd vzhľadom na nepredloženie uvedenej hypotekárnej zmluvy, ani zmluvy o zriadení záložného práva v prospech banky, nevie uviesť druhú zmluvnú stranu a ani nepozná obsah zmlúv, žalobkyňa neuvádza prečo je táto zmluva spotrebiteľská, aké neprijateľné podmienky táto zmluva obsahuje, v tomto smere si žalobkyňa nesplnila dôkaznú povinnosť. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že si je vedomá existencie pohľadávky banky, avšak postupom žalovaného v 1. rade je jej systematicky znemožňované urobiť tak. V odvolaní uvádza, že neprijateľnou je podmienka v čl. V ods. 1 zmluvy, ktorou sa žalobkyňa zaviazala nenakladať bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade s predmetom zálohu až do okamihu uspokojenia zabezpečennej pohľadávky. Súd odkazuje na čl. II tejto zmluvy, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX manželia nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva a keďže na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz, pričom konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov už bolo začaté, a keďže sa do vyhlásenia konkurzu právoplatne neskončilo, vstúpil správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu. Vzhľadom k § 10 ods. 3 ZoKR, uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť či vyporiadanie BSM nie je možné považovať za bežný úkon úpadcu. Podľa súdu uvedená podmienka nemôže byť neprijateľná, keďže podľa ust. § 44 ZoKR, oprávnenie nakladať s majetok podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, ktorý koná v mene a na účet úpadcu. Išlo o majetok úpadcu v bezpodielovom vlastníctve, čiže po vyhlásení konkurzu oprávnenie nakladať prešlo na správcu, správca vstúpil do konania o vyporiadaní BSM namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu. Súd vyššie uviedol, prečo činnosť správcu v mene úpadcu nie je podnikateľskou činnosťou. Uvedený bod súd nepovažuje za neprijateľnú podmienku, ale zo zákona vyplývajúci a so zákonom súladný.

66. Súd dodáva, že čo sa týka možnosti výkonu záložného práva formou predaja na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách, a to v prípadoch vymáhania pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv, relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženia plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, respektíve s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie. Tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok zn. C-43/2013 B. I. M. O. J., a.s., zo dňa 10.09.2014), ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. PL.ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014).

67. Ku skutkovej aj právnej argumentácii žalobkyne, súd uvádza, že žalobkyňa nedostatočne a neurčito formuluje, z akého dôvodu, z akej skutočnosti vyplýva jej bezprostredné ohrozenie práva a potreba úpravy pomerov pri výkone záložného práva v prospech VÚB, a.s.(druhý výrok). Pri druhom výroku žalobkyňa neuviedla dokedy sa má žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade zdržať výkonu záložného práva a akú žalobu chce podať (čoho sa by sa chcela dožadovať vo veci samej), dokonca ani nepredložila zmluvu s bankou, ktorú súd nemôže posúdiť. Pokiaľ ide o zdržanie sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 32Cbi/23/2017 (prvý výrok), je podľa názoru súdu potrebné v samotnom texte návrhu úplne špecifikovať dôvody neuznania jej prihlásenej pohľadávky správcu v konkurze(správca v podaní zo dňa 31.10.2017, ktoré je súčasťou spisu 32Cbi/23/2017, uviedol viacero dôvodov, pričom žalovaná uvádza iba, že správca poprel jej pohľadávku z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patrí do BSM). Súd uvádza, že žalobkyňa ani neuviedla, kedy bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo. Pokiaľ ide o prílohu návrhu na

nariadenie neodkladného opatrenia (žalobu sp. zn. 32Cbi/23/2017 (čl. 47), táto listina je bez podacej pečiatky súdu), opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy. Súd však zistil, že prípadný úspech v spore 32Cbi/23/2017 nemá vplyv na výkon záložného práva dražbou v prospech VÚB (keďže spor 32Cbi/23/2017 sa týka pohľadávky, ktorá vznikla z BSM, a nie pohľadávky banky). Žalovaná pohľadávku banky nezaplatila, pričom o zaplatenie bola vyzvaná správcom (čl. 44), súd posúdil vec komplexne a keďže po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami sa výkon záložného práva v prospech VÚB, a.s. súdu zdá ako primeraný, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k prvému aj druhému výroku považuje za nedôvodný. Vo vzťahu časti petitu, týkajúcej sa povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy s bankou, žalobkyňa uviedla vedomosť a nespochybnenie tohto záväzku v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (čl. 5) a uviedla, že má vôľu pohľadávku banky zaplatiť. Súd nezistil porušenie ust. zákona o dobrovoľných dražbách a ani ustanovení ZoKR, ktoré by viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia a zabráneniu uspokojenia pohľadávky banky zo zálohu.

68. Pokiaľ ide o namietané porušenie ust. zákona o dobrovoľných dražbách, súd z verejného registra (Notársky centrálny register dražieb) zistil, že v Oznámení o dobrovoľnej dražbe z 10.7.2017 je uvedené, že obhliadka 1 dňa 1.8.2018 o 9.00 hod a obhliadka 2 dňa 21.8.2018 o 9.00 hod.. V Oznámení o opakovanej dobrovoľnej dražbe z 30.8.2018 je uvedené, obhliadka 1 dňa 10.9.2018 o 14.45 hod., obhliadka 2 dňa 25.9.2018 o 14.15 hod., čiže nejde o porušenie § 13 zákona o dobrovoľných dražbách. Rovnako zo spisu vyplýva, že iba oznámenie o opakovanej dražbe (súd nevie či aj oznámenie o prvej dražbe) bolo žalobkyni doručené až 21.9.2018, pričom podľa tvrdenia samotnej žalobkyne jej oznámenie o dobrovoľnej dražbe z 10.7.2018 bolo doručené 24.7.2018 (čl. 11). V tejto súvislosti zákon o dobrovoľných dražbách v ust. §17 ods. 5 uvádza, že v lehote podľa odseku 2 až 4, t.j. 30 dní pred začatím dražby zašle dražobník oznámenie o dražbe, v tomto prípade bolo oznámenie o prvej dražbe doručené už temer mesiac pred konaním dobrovoľnej dražby.

69. Pokiaľ ide o porušenie ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, v tomto prípade záložca (žalobkyňa) je vlastníkom nehnuteľnosti a správca ako iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona (§ 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách odkazuje na ZoKR) zákonom predpokladaným spôsobom ako navrhovateľ dražby, nie v pozícii záložného veriteľa, podľa pokynu veriteľského orgánu v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) ZoKR, poverila predajom nehnuteľnosti dražobníka (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách). Keďže správca nie je v pozícii záložného veriteľa je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť, nie je povinný písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky.

70. Okresný súd Košice I Uznesením zo dňa 12.1.2017 začal voči dlžníkovi (manželovi žalobkyne, B. Š.) konkurzné konanie a vyhlásil konkurz, ustanovil správcu. Keďže správca speňažoval majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, mohol v zmysle § 92 ods. 6 ZoKR speňažiť nehnuteľnosti zapísané na T. XXXX v rozsahu záväzného pokynu len dražbou za účelom realizácie ktorej uzatvoril s dražobníkom zmluvu o vykonaní dražby a zmluvu o vykonaní opakovanej dražby. Podľa § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách navrhovateľom dražby nie je záložný veriteľ, ale správca ako osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného predpisu, zákon odkazuje na ZoKR. Súd nezistil nedostatky zmlúv o vykonaní dražby a opakovanej dražby, ktoré by viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia. Pokiaľ boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, má žalobkyňa v zákone uvedenú možnosť ochrany, ktorá by v prípade úspechu znamenala prinavrátenie jej vlastníckeho práva.

71. Súd z Oznámenia o výsledku opakovanej dražby z 26.9.2018 z Notárskeho centrálného registra dražieb zistil, že na dražbe dňa 26.9.2018 predmet dražby nebol vydražený, nebolo urobené najnižšie podanie. Súd na argumentáciu žalobkyne o snahe správcu speňažiť majetok tzv. pod cenu, uvádza, že znižovanie najnižšieho podania je zákonný a nie svojvoľný proces, zákon o dobrovoľných dražbách presne určuje najnižšie podanie. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa týmto zákonným postupom nemôže byť ukrátená.

72. Pokiaľ žalobkyňa namieta skutočnosť, že predmet dražby nebol sprístupnený a ohodnotenie bolo vykonané v zmysle § 12 zákona 527/2002 Z.z., súd uvádza, že podľa § 12 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, doba ohliadky musí byť vo výzve ustanovená s prihliadnutím na charakter draženej veci, pri nehnuteľnosti spravidla 3 týždne, a to už odoslania zásielky. Podľa žalobkyne v jej prípade to boli 2 týždne a 3 dni od odoslania. Súd uvádza, že zákon počítá lehotu už od odoslania zásielky, lehota je stanovená iba spravidla, čiže v tomto súd nevidí porušenie zákonného ustanovenia. Citovaný zákon počítá aj so situáciou, že k sprístupneniu predmetu dražby nedôjde, a to v ust. § 12 ods. 3.

73. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že nevedela o majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, súd konštatuje, že v Obchodnom registri, ktorý je verejne prístupným registrom, úpadcom je manžel žalobkyne, ktorý je uvedený pri šiestich spoločnostiach, a to aj spoločnosti Alžbetina s.r.o., Nova Energia a.s., RAMON s.r.o. a pod., napríklad pri Alžbetina s.r.o. je štatutárnym orgánom od roku 2008 a spoločníkom bol od roku 2008 do roku 2015. To, že žalobkyňa túto skutočnosť nevedela, je na jej ľarchu, platí princíp formálnej publicity. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že jej majetok bol viacnásobne zapísaný do súpisu majetku oddelenej podstaty, súd uvádza, že išlo iba o zmenu v osobe vlastníka majetku, najskôr to bol úpadca, po uzatvorení zmluvy o zriadení záložného práva a súdneho zmieru už bol majetok zapísaný ako majetok tretej osoby zabezpečujúci pohľadávku úpadcu. Súd poznamenáva, že tvrdeniami žalobkyne o porušení povinnosti správcu sa nezaoberal, keďže toto nie je predmetom súdneho konania, súdu v tomto konaní ani neprináleží to v tomto konaní posudzovať.

K argumentácii žalobkyne, že nemala možnosť samostatne, napríklad prostredníctvom realitnej kancelárie, predať nehnuteľnosť, tak uvedené vyplýva z ust. § 44 ods. 1 ZoKR, pričom z § 67 ZoKR vyplýva, ktorý majetok podlieha konkurzu. S ust. § 44 ods. 1 ZoKR sa žalobkyňa oboznámila v zmluve o zriadení záložného práva (č.l. 32 druhá strana). Súd dodáva, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu správca vstúpil do hmotnoprávnych a procesnoprávnych vzťahov a úpadca stratil oprávnenie nakladať so svojim majetkom, toto oprávnenie prešlo na správcu. Správca koná v mene a na účet úpadcu. Správca je oprávnený nakladať s majetkom úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty, vrátane speňažovania. Správca svoju činnosť vykonáva s cieľom uspokojenia pohľadávok veriteľov, nie je však ich zástupcom. Súd iba podotýka, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a súčasťou majetku tvoriaceho oddelenú podstatu boli aj dražené nehnuteľnosti. Ide o zákonný spôsob speňažovania majetku. Oprávnenie správcu opätovne stanoviť hodnotu zapísaného majetku vyplýva z § 77 ods. 6 ZoKR.

74. Pokiaľ žalobkyňa namieta všeobecnú hodnotu majetku určenú znaleckým posudkom, pričom tento je podľa nej nesprávny, žalobkyňa zákon presne stanovuje postup ako v takomto prípade postupovať (§ 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách). Vypracovanie nového posudku dražobníkom bolo nutné z dôvodu, že pôvodný znalecký posudok bol starší ako 6 mesiacov (§ 12 ods. 1 zák. č. 572/2002 Z.z.). Vecnú správnosť posudku súd neskúmal, teda výšku ohodnotenia predmetu dražby, keďže aj táto môže byť predmetom iného sporu, pokiaľ znalec zavinene porušil svoje povinnosti. Prípadné, súdom ani netvrdené, nesprávne závery znalca podľa názoru súdu nepredstavujú také porušenie zákona, ktoré by bolo dôvodom pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia. Zákon o dobrovoľných dražbách uvádza kto je účastníkom dražby, teda je to osoba, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a spĺňa podmienky ustanovené zákonom. Takúto osobu mohla o dražbe informovať aj samotná žalobkyňa, nič jej nebránilo v tejto aktivite.

75. Pokiaľ žalobkyňa aj v odvolaní zotrváva, že nevie, ktorá pohľadávka je predmetom uspokojovania na dražbe, súd jej už vyššie zdôvodnil, že ide preukázateľne o pohľadávku VÚB, a.s..

76. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že predmet dražby je jej obydľím, a obydľím jej syna, pričom došlo k podhodnoteniu súd poukazuje na odôvodnenie Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 11Co/141/2018, že keďže žiadna platná právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo na zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia to, že žalobca v uvedenej nehnuteľnosti býva spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi. Táto skutočnosť mu bola zrejmá už pri uzatváraní samotnej zmluvy, ktorou zabezpečoval plnenie svojho zmluvného záväzku. Realizáciou dražby nehnuteľnosti sa navyše nerieši otázka bývania žalobcu v nej. Za postup v rozpore s právnou úpravou nemožno považovať skutočnosť, že žalobca ako vlastník draženej nehnuteľnosti nesúhlasí s výškou ceny, na ktorú bola táto ocenená znaleckým posudkom. Z ust. § 12 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. totiž pre dražobníka vyplýva iba povinnosť zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a v čase konania dražby. Keďže v danom prípade ide o nehnuteľnosť, môže byť toto ocenenie vykonané iba na základe znaleckého posudku. Ak si teda dražobník uvedenú povinnosť splní a zabezpečí ocenenie nehnuteľnosti znaleckým posudkom, nenesie už zodpovednosť za výšku ceny určenej znalcom pri ohodnocovaní. Za výsledky znaleckého dokazovania nesie zodpovednosť výlučne konkrétny znalec. Súdna prax sa dlhodobo ustálila na závere, že samotné určenie ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby. Súd iba poukazuje, že po uspokojení pohľadávky VÚB, a.s. a nákladov dražby sa zvyšok sumy poukáže žalobkyňi.

77. Podľa názoru súdu podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný, preto v zmysle § 325 ods. 1 CSP, § 325 ods. 2 písm. d) CSP, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

78. Ohrozenie nároku žalobkyne, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a účastník ho musí vždy osvedčiť. Nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv účastníka. Chýbajúce osvedčenie nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením súd upravuje pomery účastníkov konania, pritom je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Keďže právo na súdnu ochranu majú obe strany sporu, súd musí zvážiť či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný k právu chráneným záujmom navrhovateľa neodkladného opatrenia. V tomto prípade nariadenie neodkladného opatrenia nie je podľa súdu dôvodné, čiže nenariadením neodkladného opatrenia nemôže byť porušený ani princíp proporcionality práv strán sporu. Súd poznamenáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

79. Žalobkyňa neosvedčila v návrhu rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia (porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, porušenie ust. ZoKR činnosťou správcu, dôvody ako by sa úspech žalobkyne v spore 32Cbi/23/2017 dotkol jej práv v prípade dražby vykonávanej na zabezpečenie nespornej pohľadávky iného veriteľa, dôvody prečo by nemal veriteľ VÚB uspokojiť sa predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe, dôvody prečo sa má zdržať výkonu záložného práva aj žalovaný v 2. rade). Súd nezistil žiadne zo žalobkyňou tvrdených porušení zákona, a to tak žalovaným v 1. rade a ani v žalovaným v 2. rade. Súd je vychádzajúc z informácií z verejného registra, ako aj oznámenia správcu názoru, že výkon záložného práva dražbou sa vedie iba z dôvodu uspokojenia pohľadávky VÚB, a.s.. Súd poukazuje aj na to, že prvoradým dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vyplýva z judikatúry, odkazuje na R 63/2003, v zmysle ktorého „usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.“ Súd sa vo vzťahu oboch výrokov k žalovanému v 2. rade, uvádza, že sa stotožňuje s tým, že dražobník nevykonáva záložné právo (ktoré nemá), a teda nemôže sa mu nariadiť povinnosť zdržať sa výkonu tohto práva. Dražobník má zákonnú povinnosť, je osobou, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky uvedené v zákone a ktorej vzniklo oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti.

80. Súd je názoru, že aj prípadný úspech v konaní 32Cbi/23/2017 nemôže ohroziť právo žalobkyne, preto výkonom dražby nehrozí žalobkyňi bezprostredne ujma a ani exekúcia nemôže byť neúspešná, keďže v tomto prípade exekúcia z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania neprichádza do úvahy. Rovnako nehrozí žalobkyňi bezprostredná ujma ani výkonom dražby na uspokojenie pohľadávky VÚB, a.s., žalobkyňa súdu neosvedčila bezprostrednosť hroziacej ujmy. Súd nezistoval neprijateľné podmienky v zmluvách s bankou, keďže tieto žalobkyňa nedoložila. Súd nezistil naplnenie zákonných podmienok k vyhovaniu takémuto návrhu, pričom skúmal dôvodnosť (skutkovú a právnu opodstatnenosť) návrhu na nariadenie neodkladného. Výkon záložného práva pre uspokojenie pohľadávky banky dražbou, v ktorej je predmetom dražby pohľadávka banky sa nemôže dotknúť práv žalobkyne a rovnako táto skutočnosť nevytvorí nenávratný stav, pokiaľ boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, má žalobkyňa v zákone uvedenú možnosť ochrany, ktorá by v prípade úspechu znamenala prinavrátenie jej vlastníckeho práva. Pre výkon záložného práva bankou súd nezistil žiadne zákonné prekážky. Vzhľadom na vyššie uvedený nedostatok potreby bezprostrednej úpravy pomerov, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

81. V zmysle uznesenia odvolacieho súdu súd uvádza, pokiaľ ide o osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a to aj vo väzbe na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, do právoplatnosti skončenia ktorého žalobkyňa žiada nariadiť ňou navrhované neodkladné opatrenie tak voči žalovanému v 1. rade ako i voči žalovanému v 2. rade, tak právny vzťah vo vzťahu k tomuto konaniu je iba medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, keďže žalovaný v 2. rade nie je stranou sporu 32Cbi/23/2017, uvedené konanie sa ho netýka. Stranami sporu sú žalobkyňa a žalovaný v 1. rade. Pokiaľ ide o strany tohto konania, žalobkyňa je záložcom, veriteľom v konkurze, manželkou úpadcu, jej majetok je zapísaný do konkurzu, tvorí záloh, ktorým sa uspokojuje záložný veriteľ(banka). Žalovaný v 1. rade je navrhovateľ dražby, správca, ktorý nevystupuje v pozícii záložného

veriteľa. Žalovaný v 2. rade je dražobníkom. Žalobkyňa je v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách predchádzajúcim vlastníkom a dotknutá osoba podľa § 21 ods. 2. Podľa názoru súdu žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), keďže dražbou je uspokojovaná peňažná pohľadávka VÚB, a.s., zabezpečená záložným právom k označeným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX a nie pohľadávka uplatňovaná v spore 32Cbi/23/2017, ktorej sa dražba netýka. Uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia v neodkladnom opatrení objektívne nemožno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti) a to vzťahu k žalovanému v 1. rade z dôvodu, že usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty ako aj preto, že súd nezistil porušenia tvrdené žalobkyňou a názor, prečo sa dražba koná za účelom uspokojenia VÚB, a.s. riadne odôvodnil. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, súd poukazuje, že dražobník je osobou, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky uvedené v zákone a ktorej vzniklo oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti. Dražobník nevykonáva záložné právo (ktoré nemá), a teda nemôže sa mu nariadiť povinnosť zdržať sa výkonu tohto práva a rovnako aj preto, že súd nezistil porušenia tvrdené žalobkyňou a ani iné porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov. Podľa názoru súdu nariadením neodkladného opatrenia by nebol naplnený princíp opodstatnenosti a efektívnosti, žalobkyňa súdu neosvedčila potrebu neodkladnej potreby úpravy pomerov, súd nezistil žalobkyňou tvrdené porušenia žalovaným v 1. rade ani žalovaným v 2. rade, vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody a osobitne dôvody uvádzané žalovaným v 1. rade, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

82. Podľa ust. § 262 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, preto by mal žalovaným ako úspešným stranám sporu priznať náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %. Žalovaným však v konaní žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovaným 1, 2 nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. d)CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).